

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 456 / ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 01.11.2010

ດຳລັດ

ວ່າດ້ວຍ ການຊັບຊ້ອນພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ
ທີ່ເຂົ້າເຮັດວຽກນຳອົງການຕ່າງປະເທດ ທີ່ປະຈຳຢູ່ ສປປ ລາວ

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 02 /ສພຊ, ລົງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງງານ ສະບັບເລກທີ 06/ສພຊ, ລົງວັນທີ 27 ທັນວາ 2006;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ສະບັບເລກທີ 01987/ຕປທ.ຫບສ, ລົງວັນທີ 30 ເມສາ 2010.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດຳລັດ:

ໝວດທີ 1

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດລະບຽບການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການຊັບຊ້ອນພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ
ທີ່ເຂົ້າເຮັດວຽກນຳອົງການຕ່າງປະເທດ ທີ່ປະຈຳຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອແນໃສ່ປົກປ້ອງສິດ ແລະ

ຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ແລະອົງການຕ່າງປະເທດ ທັງຮັບປະກັນ ການປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 2. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້ :

1. ພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ໝາຍເຖິງ ພົນລະເມືອງລາວ, ຊາວຕ່າງດ້າວ ທີ່ມີພູມລຳເນົາຖາວອນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ທີ່ເຂົ້າເຮັດວຽກນຳອົງການຕ່າງປະເທດ ທີ່ປະຈຳຢູ່ ສປປ ລາວ;
2. ອົງການຕ່າງປະເທດ ໝາຍເຖິງ ສະຖານເອກອັກຄະລັດຖະທູດ, ສະຖານກົງສູນ, ອົງການເຄືອຂ່າຍ ສປຊ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ, ສະຖາບັນການເງິນສາກົນ, ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ, ກອງທຶນກູ້ຢືມ, ໂຄງການຮ່ວມມືຊ່ວຍເຫຼືອຕ່າງໆ ກັບ ສປປ ລາວ ແລະສຳນັກງານ, ຫ້ອງການຂອງຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດໃຫ້ມີການເຄື່ອນໄຫວຢູ່ ສປປ ລາວ;
3. ຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ໝາຍເຖິງ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 3. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ດຳລັດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນນຳໃຊ້ສຳລັບ ສະຖານເອກອັກຄະລັດຖະທູດ, ສະຖານກົງສູນ, ບັນດາເຮືອນພັກຂອງນັກການທູດ, ເຮືອນພັກຂອງຜູ້ຊ່ຽວຊານ, ອົງການເຄືອຂ່າຍ ສປຊ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ, ສະຖາບັນການເງິນສາກົນ, ຄະນະກຳມະການພັດທະນາແຫຼ່ງນ້ຳສາກົນ, ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ, ກອງທຶນກູ້ຢືມ, ໂຄງການຮ່ວມມືຊ່ວຍເຫຼືອຕ່າງໆ ກັບ ສປປ ລາວ ແລະອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ຮັບເອົາພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນເຂົ້າເຮັດວຽກນຳ ສຳນັກງານ, ອົງການ, ຫ້ອງການຂອງຕ່າງປະເທດ ແລະເຮືອນພັກຂອງຕົນ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 2

ເງື່ອນໄຂ, ສິດ ແລະພັນທະຂອງພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ

ມາດຕາ 4. ເງື່ອນໄຂຂອງການສະໝັກເຂົ້າເປັນພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ

ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ທີ່ຈະເຂົ້າເຮັດວຽກນຳ ອົງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງເປັນພົນລະເມືອງລາວ, ຊາວຕ່າງດ້າວ ທີ່ມີສຳມະໂນຄົວ ແລະມີພູມລຳເນົາຖາວອນ ຢູ່ ສປປ ລາວ, ມີປະຫວັດ ຈະແຈ້ງ, ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃນວິຊາສະເພາະໃດໜຶ່ງ ແລະມີ ອາຍຸ ແຕ່ 18 ປີ ຂຶ້ນໄປ.

ພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ຈະເຂົ້າເຮັດວຽກນຳ ອົງການຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ຍື່ນເອກະສານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສະໝັກເຂົ້າເຮັດວຽກ ຕໍ່ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ທີ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

ມາດຕາ 5. ສິດຂອງພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ

ພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ເຂົ້າເຮັດວຽກນໍາອົງການຕ່າງປະເທດ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ເຊັນສັນຍາແຮງງານກັບອົງການຕ່າງປະເທດ ທີ່ຮັບເອົາຕົນເຂົ້າເຮັດວຽກ;
2. ໄດ້ຮັບເງິນເດືອນ, ເງິນອຸດໜູນ ແລະສະຫວັດດີການຕ່າງໆ ຈາກອົງການຕ່າງປະເທດ ທີ່ຮັບເຂົ້າເຮັດວຽກຕາມການເຫັນດີ ຂອງອົງການຕ່າງປະເທດ ໂດຍໃຫ້ຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບດໍາລັດສະບັບນີ້ ແລະກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງງານຂອງ ສປປ ລາວ;
3. ໄດ້ຮັບການພັກຜ່ອນໃນວັນພັກລັດຖະການ, ວັນພັກປະຈຳອາທິດ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງງານຂອງ ສປປ ລາວ ແລະໃນວັນບຸນຕ່າງໆ ໂດຍການກຳນົດຂອງລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະຂອງອົງການຕ່າງປະເທດ;
4. ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ຊຶ່ງຈັດຂຶ້ນໂດຍ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເພື່ອແລກປ່ຽນຄໍາເຫັນກ່ຽວກັບ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ເຮັດວຽກນໍາອົງການຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
5. ສະເໜີຄໍາເຫັນ ຕໍ່ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບຂໍ້ສະດວກ, ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະປາກົດການຫຍໍ້ຫຍຸ້ງ ໃນເວລາປະຕິບັດວຽກງານ ທີ່ຕົນ ຮັບຜິດຊອບ;
6. ໄປສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ ຫຼືຮຳຮຽນ ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ທາງດ້ານວຽກງານ ແລະວິຊາສະເພາະຕ່າງໆ ຕາມນະໂຍບາຍລວມຂອງລັດຖະບານ ແລະຕາມເງື່ອນໄຂຕົວຈິງຂອງອົງການຕ່າງປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 6. ພັນທະຂອງ ພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ

ພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນທີ່ມີຕໍ່ລັດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ແລະຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມບັນດາຂໍ້ກຳນົດ ຂອງສັນຍາແຮງງານ ທີ່ໄດ້ເຊັນໄວ້ກັບອົງການຕ່າງປະເທດ;
3. ຕ້ອງແຈ້ງຊົ່ວປະຫວັດ, ຊັ້ນ, ຕຳແໜ່ງ ແລະອັດຕາເງິນເດືອນຂອງຕົນ ມາຍັງກະຊວງການຕ່າງປະເທດຊາບ;
4. ເສຍອາກອນລາຍໄດ້ບຸກຄົນ ເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຕາມອັດຕາເງິນເດືອນຂອງຕົນ ໂດຍອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນ ຂອງ ສປປ ລາວ;
5. ປົກປັກຮັກສາ, ສົ່ງເສີມຮີດຄອງປະເພນີ ແລະວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດລາວ.

ໝວດທີ 3

ເງິນເດືອນ ຫຼືຄ່າແຮງງານ ແລະວັນພັກຂອງພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ

ມາດຕາ 7. ເງິນເດືອນ ຫຼືຄ່າແຮງງານ ຂອງພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ

ເງິນເດືອນ ຫຼືຄ່າແຮງງານ ຂອງພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ເຮັດວຽກນໍາອົງການຕ່າງປະເທດ ໃນຂົງເຂດວຽກ ລ້ຽງເດັກນ້ອຍ, ເຮັດອະນາໄມ, ແຕ່ງກິນ, ເຮັດສວນ, ເວນຍາມ ແລະ ວຽກອື່ນໆ ຕໍ່າສຸດແມ່ນບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 1.000.000 (ໜຶ່ງລ້ານ) ກີບ ຕໍ່ຄົນຕໍ່ເດືອນ. ເງິນເດືອນ ຫຼືຄ່າແຮງງານ ຂອງພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ມີໜ້າທີ່ຕໍາແໜ່ງທຽບເທົ່າກັບຂັ້ນເລຂານຸການ ຂຶ້ນໄປ ຕໍ່າສຸດບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 2.000.000 (ສອງລ້ານ) ກີບ ຕໍ່ຄົນຕໍ່ເດືອນ. ການກຳນົດອັດຕາເງິນເດືອນ ຫຼື ຄ່າແຮງງານຂັ້ນຕໍ່າສຸດນີ້ ຈະມີການປັບປຸງເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍການອອກຂໍ້ຕົກລົງຂອງ ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.

ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບເງິນອຸດໜູນ, ເງິນເດືອນ, ເງິນຄ່າແຮງງານອື່ນໆ ເຊັ່ນ ກໍລະນີເຮັດວຽກໃນວັນພັກ ຫຼືນອກໂມງລັດຖະການ ຂອງພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງກຳນົດໄວ້ ໃນສັນຍາແຮງງານ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 8. ວັນພັກປະຈຳອາທິດ ແລະວັນພັກ ທາງລັດຖະການ

ພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ມີສິດໄດ້ພັກວຽກ ໜຶ່ງ ວັນ ຕໍ່ອາທິດ ຊຶ່ງອາດເປັນວັນໃດວັນນຶ່ງ ກໍໄດ້ ໂດຍອີງຕາມການຕົກລົງ ລະຫວ່າງ ພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ກັບອົງການຕ່າງປະເທດ.

ສ່ວນວັນພັກທາງລັດຖະການນັ້ນ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ທີ່ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະລະບຽບການ ຂອງອົງການຕ່າງປະເທດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກຳນົດ.

ສໍາລັບການພັກວຽກປະຈຳປີ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 21 ຂອງກົດໝາຍວ່າ ດ້ວຍແຮງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 06/ສພຊ, ລົງວັນທີ 27 ທັນວາ 2006 ແລະ ລະບຽບການ ຂອງອົງການຕ່າງປະເທດ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບດໍາລັດສະບັບນີ້ ແລະກົດໝາຍວ່າ ດ້ວຍແຮງງານຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 4

ສັນຍາແຮງງານ ແລະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 9. ສັນຍາແຮງງານ

ການບັນຈຸເອົາພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ເຂົ້າເຮັດວຽກໃຫ້ມີສັນຍາແຮງງານ ຢ່າງເປັນເອກະພາບ ລະຫວ່າງ ພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ກັບອົງການຕ່າງປະເທດໂດຍກົງ, ບິນພັນຖານ ຄວາມສະເໝີພາບ, ຄວາມຍຸຕິທໍາ ແລະສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ອົງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງແຈ້ງສັນຍາແຮງງານດັ່ງກ່າວ ໄປຍັງກະຊວງການຕ່າງປະເທດຊາບນຳ ເພື່ອຮັບປະກັນໝາກຜົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຕິດຕາມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ຕາມດຳລັດ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 10. ການຍົກເລີກສັນຍາແຮງງານ

ອົງການຕ່າງປະເທດ ກ່ອນຍົກເລີກສັນຍາແຮງງານ ກັບພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ຈະດ້ວຍເຫດຜົນໃດກໍຕາມ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຊາບລ່ວງໜ້າກ່ອນ ສິ້ນສຸດທ້າ ວັນ. ໃນໄລຍະປະຕິບັດແຈ້ງການນີ້ ພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ຍັງຈະໄດ້ເຮັດວຽກ ແລະ ໄດ້ຮັບເງິນເດືອນ ຫຼືຄ່າແຮງງານ ຕາມປົກກະຕິ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນຜູ້ນັ້ນ ຫາກມີຄວາມຜິດຢ່າງຮ້າຍແຮງ ອົງການຕ່າງປະເທດ ສາມາດຢຸດຕິການມາເຮັດວຽກຂອງຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງທັນທີ ແລະ ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດຊາບ ຢ່າງຊັດເຈນ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມສິບ ວັນ.

ການຍົກເລີກສັນຍາແຮງງານໃນທຸກກໍລະນີ ອົງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໄປຍັງ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແລະ ຕ້ອງລະບຸ ຢ່າງຊັດເຈນ ກ່ຽວກັບເຫດຜົນຂອງການຍົກເລີກສັນຍາແຮງງານ.

ພ້ອມກັນນັ້ນ ອົງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຈ່າຍເງິນຄ່າແຮງງານຂອງຜູ້ກ່ຽວທີ່ຄວນໄດ້ຮັບກ່ອນການຍົກເລີກສັນຍາແຮງງານ ແລະ ເງິນອຸດໜູນຕ່າງໆ ຕາມສັນຍາແຮງງານ ແລະ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 11. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ເມື່ອມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງ ພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອົງການຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ກັບອົງການຕ່າງປະເທດແກ້ໄຂນຳກັນກ່ອນ ດ້ວຍການເຈລະຈາຕໍ່ລອງ, ປະນີປະນອມ, ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດຕົກລົງນຳກັນໄດ້ ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດສະເໜີຕໍ່ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເປັນຜູ້ແກ້ໄຂ;
2. ເມື່ອໄດ້ຮັບຄຳສະເໜີຂອງຄູ່ກໍລະນີ ຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງແລ້ວ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງເຊີນຄູ່ກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ມາປຶກສາຫາລື ຫາທາງແກ້ໄຂ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຍຸຕິທຳໃຫ້ແກ່ທັງສອງຝ່າຍ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິ້ນສຸດທ້າ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳສະເໜີ ເປັນຕົ້ນໄປ;

3. ໃນກໍລະນີ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຫາກຍັງບໍ່ສາ ມາດແກ້ໄຂໄດ້, ຄູ່ກໍລະນີ ມີ ສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນຂອງ ສປປ ລາວ ພິຈາລະນາຕັດສິນ ຫຼືພິພາກສາຕາມ ຂະບວນການຍຸຕິທຳ.

ການແກ້ໄຂຂັ້ນຕ່ຳ ລະຫວ່າງ ພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ແລະອົງການຕ່າງປະເທດ ຕາມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3 ຂອງມາດຕານີ້ ແມ່ນບົນພື້ນຖານລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 5

ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງອົງການຕ່າງປະເທດ

ມາດຕາ 12. ສິດຂອງອົງການຕ່າງປະເທດ ໃນການຮັບເອົາພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ເຂົ້າ ເຮັດວຽກ

ອົງການຕ່າງປະເທດ ມີສິດໄດ້ຮັບການອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ການຕອບສະ ໜອງ ພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນທີ່ມີຄຸນນະພາບໃນການຮັບເອົາ ແລະບັນຈຸພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນເຂົ້າ ເຮັດວຽກ, ແຕ່ຕ້ອງໃຫ້ບຸລິມະສິດ ແກ່ພົນລະເມືອງລາວ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ແຮງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 13. ໜ້າທີ່ຂອງອົງການຕ່າງປະເທດ

ອົງການຕ່າງປະເທດ ມີໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ແຈ້ງບັນຊີລາຍຊື່, ຕຳແໜ່ງ, ບ່ອນເຮັດວຽກ ແລະເງິນເດືອນ ຂອງພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນສຳນັກງານ, ອົງການ, ໂຄງການ ແລະເຮືອນພັກຂອງຕົນ ຕາມການສະ ເໜີຂອງ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ໃນທຸກໆທົດເດືອນ;
2. ແຈ້ງບັນຊີລາຍຊື່ພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ໄດ້ບັນຈຸເຂົ້າໃໝ່ ຫຼືໄດ້ຂໍລາອອກ ໃຫ້ກະຊວງ ການຕ່າງປະເທດຊາບ ພາຍໃນກຳນົດ ສິບຫ້າ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນທີ່ພະນັກງານ ທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ຖືກບັນຈຸເຂົ້າເຮັດວຽກເປັນການຖາວອນ;
3. ໃຫ້ຄວາມສະດວກແກ່ພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ໃນການເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ ແລະປະກອບສ່ວນ ໃນກິດຈະກຳຕ່າງໆ ທີ່ກະຊວງການຕ່າງປະເທດຈັດຂຶ້ນ ຕາມຈົດໝາຍທາງການ ທີ່ແຈ້ງ ໃຫ້ຊາບກ່ອນລ່ວງໜ້າ ຢ່າງຊ້າ ຫ້າ ວັນລັດຖະການ;
4. ໃນກໍລະນີທີ່ພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ຫາກເສຍອົງຄະ ຫຼືສູນເສຍອະໄວຍະວະສ່ວນໃດສ່ວນ ໜຶ່ງ, ອັນເນື່ອງມາຈາກອຸປະຕິເຫດແຮງງານ ຫຼືຫາກເຈັບເປັນ, ອັນເນື່ອງມາຈາກພະ ຍາດອາຊີບ ຫຼືເຖິງຂັ້ນເສຍຊີວິດ, ອົງການຕ່າງປະເທດຕ້ອງຈ່າຍຄ່າປິ່ນປົວ ແລະ ເງິນອຸດ ໜູນຕ່າງໆ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍ ຕາມລະບຽບການ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍແຮງງານຂອງ ສປປ ລາວ ແລະລະບຽບການຂອງອົງການຕ່າງປະເທດ ນັ້ນ.

ໝວດທີ 6

ສິດ ແລະໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ

ມາດຕາ 14. ຂອບເຂດການຄຸ້ມຄອງ ຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ຢ່າງລວມສູນເປັນເອກະພາບ ໂດຍມອບສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ດ້ວຍການປະສານສົມທົບຢ່າງໃກ້ຊິດກັບກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງແຮງງານ ແລະສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 15. ສິດຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະກວດກາ ການນຳໃຊ້ພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ;
2. ອອກຂໍ້ແນະນຳ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້;
3. ຊຸກຍູ້ພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ປະຕິບັດພັນທະອາກອນໃຫ້ລັດ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນຂອງ ສປປ ລາວ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ;
4. ສະເໜີຍົກເລີກສັນຍາແຮງງານ ລະຫວ່າງ ອົງການຕ່າງປະເທດ ກັບພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ໃນກໍລະນີເນື້ອໃນຂອງສັນຍາດັ່ງກ່າວ ຫາກບໍ່ສອດຄ່ອງກັບດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງງານຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 16. ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ມີໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຕອບສະໜອງພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ອົງການຕ່າງປະເທດ ຕາມມາດຕະຖານ ແລະຕາມຄວາມສາມາດ ທີ່ອົງການກ່ຽວຂ້ອງສະເໜີມາ;
2. ຕິດຕາມ ແລະຄຸ້ມຄອງ ພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ໄດ້ເຂົ້າເຮັດວຽກນຳອົງການຕ່າງປະເທດ ກ່ອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດສະບັບນີ້;
3. ເປັນເຈົ້າການໃນການໄກ່ເກ່ຍ, ສຶກສາອົບຮົມ ແລະແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ລະຫວ່າງ ພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ກັບອົງການຕ່າງປະເທດ;
4. ຊຸກຍູ້ ໃຫ້ອົງການຕ່າງປະເທດປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະຮັບປະກັນ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ;

5. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງຕົນ.

ໝວດທີ 7 ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 17. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ຕາມສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈົ່ງຮັບຊາບ ແລະປະຕິບັດຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 18. ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ. ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບດຳລັດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບົວສອນ ບຸບຜາວັນ